

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci **navrhovateľa: E I., s.r.o.**, so sídlom K., IČO : X., právne zastúpený **A., s.r.o.**, so sídlom N., proti **odporcovi: Mesto Liptovský Mikuláš**, so sídlom Štúrova 1989/41, Liptovský Mikuláš, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. ŽP-2010/05591-02/PI zo dňa 24. septembra 2010, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 22Sp/51/2010-45 zo dňa 19. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 22Sp/51/2010-45 zo dňa 19. januára 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zastavil, odvolávajúc sa na ustanovenie § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Obvodnému úradu životného prostredia v Liptovskom Mikuláši, ako príslušnému správne orgánu. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, poukazujúc na ustanovenia § 13 ods. 9, ods. 10, § 27 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“), § 5 ods. 3 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 525/2003 Z. z.“) a § 53

zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) argumentoval tým, že ukládanie sankcií obcou a konanie o nich, v zmysle ustálenej judikatúry nespadá pod výkon právomoci obce pri výkone jej samosprávy. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Rks 1/2010 zo dňa 27. júla 2010, v ktorom sa uvádza, že: „...*procesný postup preskúmavania rozhodnutí orgánom verejnej správy o uložení sankcie za iný správny delikt musí byť rovnaký ako pri preskúmaní priestupkov, inak by nemohla byť zachovaná rovnosť účastníkov konania a keďže podľa § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní, treba takýto procesný postup zachovať aj pri prejednávaní iných správnych deliktov.*“ pričom konštatoval, že v konaní o správnom delikte, rovnako ako pri prejednaní priestupku, vystupuje obec v úlohe orgánu štátnej správy, t.j. nie samosprávneho orgánu. Uviedol ďalej, že v tomto konaní má obec postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, z čoho potom vyplýva, že o odvolaní proti rozhodnutiu obce o inom správnom delikte rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov (týmto orgánom je v danom prípade podľa § 5 ods. 3 písm. a/ zákona č. 525/2003 Z. z. Obvodný úrad životného prostredia v Liptovskom Mikuláši), keďže na konanie v rámci výkonu štátnej správy sa v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. vzťahuje správny poriadok ako celok. S poukazom na tieto skutočnosti, v rámci posudzovania podmienok konania podľa § 103 OSP zistiac, že v konaní sa vyskytol taký nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť, a to nedostatok právomoci súdu vec prejednať, zastavil konanie v súlade s § 104 ods. 1 OSP s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená druhostupňovému správne mu orgánu, do ktorého právomoci patrí rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci prvostupňovému súdu, keď mal za to, že toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom prvostupňového súdu mu bola ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP). Nesúhlasiac s názorom krajského súdu, že tento nemal právomoc vec prejednať, poukázal na to, že v samotnom napadnutom rozhodnutí správneho orgánu bolo uvedené, že v danej veci rozhodlo Mesto Liptovský Mikuláš v zastúpení primátorom mesta ako príslušný správny orgán podľa § 13 ods. 9 písm. b) a § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb., čo znamená, že Mesto Liptovský Mikuláš rozhodovalo pri výkone samosprávy obce. Odvolávajúci sa na ustanovenia § 1 ods. 2 a § 5 ods. 3 zákona č. 525/2003 Z. z. argumentoval, že citovaný zákon jednoznačne uvádza, že obvodný úrad životného prostredia vykonáva v druhom stupni štátnu správu starostlivosti o životné prostredie výlučne vo veciach,

v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec, ktorá však v zmysle zákona vykonáva štátnu správu starostlivosti o životné prostredie výlučne v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi, pričom taxatívny výpočet týchto osobitných predpisov je uvedený v zákone pod odkazom č. 2) s tým, že takýmto osobitným predpisom nie je § 13 ods. 9 zákona č. 369/1990 Zb., čo znamená, že obvodný úrad životného prostredia nemôže byť príslušným odvolacím orgánom, tak ako to tvrdí krajský súd, nakoľko v danom prípade obec nekonala vo veci štátnej správy starostlivosti o životné prostredie v prvom stupni. Upriamiac pozornosť na ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. uviedol, že zákon v danom prípade neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy a preto mal za to, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Tvrdil, že napadnuté rozhodnutie súdu je zároveň v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, čo znamená, že Obvodný úrad životného prostredia v Liptovskom Mikuláši môže rozhodovať ako príslušný odvolací orgán len v prípadoch ustanovených zákonom (zákon č. 525/2003 Z. z.). Poukázal tiež na ustanovenie § 4 ods. 3 písm. g) a h) zákona o obecnom zriadení, v zmysle ktorého obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje verejnoprospešné služby, najmä nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom, udržiavanie čistoty v obci, správu a údržbu verejnej zelene a verejného osvetlenia, zásobovanie vodou, odvádzanie odpadových vôd, nakladanie s odpadovými vodami zo žump a miestnu verejnú dopravu /písm. g)/ a utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport /písm. h)/ a so zreteľom na citované ustanovenie mal za to, že rozhodovanie obce je v zmysle § 13 ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení rozhodovaním vo veciach výkonu samosprávy, a to vzhľadom k tomu, že účelom oprávnenia obce v zmysle citovaného ustanovenia je zabezpečenie udržiavania čistoty v obci, utváranie a chránenie zdravých podmienok a zdravého spôsobu života a práce obyvateľov obce, ktoré činnosti zabezpečuje obec pri výkone samosprávy (§ 4 ods. 3 písm. g/ a h/ zákona č. 369/1990 Zb.). Rovnako nesúhlasil s názorom krajského súdu, že o odvolaní proti rozhodnutiu obce o inom správnom delikte rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov, keďže na konanie v rámci výkonu štátnej správy sa vzťahuje správny poriadok ako celok v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. argumentujúc ustanovením § 27 ods. 2 citovaného zákona, keď aj na konania, v ktorých o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní; čo nemení nič na tom, že o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obce rozhoduje súd. Preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal za to, že napadnuté

rozhodnutie odporcu je rozhodnutím vydaným v konaní, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb rozhoduje obec pri výkone samosprávy a z uvedeného dôvodu je príslušným na rozhodovanie o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu Mesta Liptovský Mikuláš, Krajský súd v Žiline. Zároveň si uplatnil trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 303,31 EUR, ako aj trovy odvolacieho konania, rovnako pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 157,09 EUR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd z obsahu pripojeného spisového materiálu zistil, že predmetom rozhodnutia obce napadnutého opravným prostriedkom navrhovateľa je rozhodnutie o správnom delikte číslo: ŽP-2010/05591-02/PI zo dňa 24. septembra 2010, ktorým Mesto Liptovský Mikuláš, oddelenie životného prostredia a poľnohospodárstva, v zastúpení primátorom mesta, ako príslušný správny orgán uložil navrhovateľovi podľa § 13 ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení pokutu vo výške 4.000 EUR (slovom štyritisíc eur) za to, že v roku 2010 ponechal plochy na pozemkoch parc. č. K. v k.ú. Liptovský Mikuláš, zapísané na LV č. X. neudržiavané, znečistené a zarastené vysokou burinou, čo je porušením § 13 ods. 9 písm. b) citovaného zákona.

Podľa § 1 ods. 1 vety prvej zákona o obecnom zriadení obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o obecnom zriadení obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 4 ods. 3 písm. h) zákona o obecnom zriadení obec pri výkone samosprávy najmä utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 416/2001 Z. z.“), ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Zákonodarca u obce rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce.

Ustanovenie § 2 zákona č. 416/2001 Z. z. obsahuje pôsobnosti, ktoré na jednotlivých úsekoch štátnej správy prechádzajú na obce, pričom zo systematického a logického výkladu tohto ustanovenia ako aj z účelu zákona je nesporné, že ***pri rozhodovaní v sankčných veciach musí vždy ísť o prenesený výkon štátnej správy.***

Podľa § 13 ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení obec môže právnickej alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie uložiť pokutu do 6.638 eur, ak neudržiava čistotu a poriadok na užívanom pozemku alebo na inej nehnuteľnosti, a tým naruší vzhľad alebo prostredie obce, alebo ak znečistí verejné priestranstvo alebo odkladá veci mimo vyhradených miest.

Podľa § 13 ods. 10 vety tretej zákona o obecnom zriadení na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Všeobecným predpisom o správnom konaní je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 372/1990 Zb.“) návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní (§ 53 a nasl. správneho poriadku).

Podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona č. 525/2003 Z. z. obvodný úrad životného prostredia plní ďalej tieto úlohy:

a) vykonáva v druhom stupni štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec.

Procesný postup preskúmania *správnych rozhodnutí sankčnej povahy* je vybudovaný na zásade dvojinstančnosti správneho konania (§ 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.). Preto v súvislosti v právnom štáte absolútne rešpektovanou zásadou rovnosti účastníkov konania, nemôže byť preskúmanie rozhodnutia obce o uložení sankcie za iný správny delikt *odchylné* od preskúmania priestupku, tvoriaceho druh správneho deliktu.

K námietke navrhovateľa poukazujúcej na to, že Mesto Liptovský Mikuláš rozhodovalo v danom prípade v rámci výkonu samosprávy obce podľa § 13 ods. 9 písm. b) a § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v konaní o správnom delikte rovnako ako pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu, to znamená, že *v tomto konaní má postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, a preto o opravnom prostriedku proti jej rozhodnutiu nerozhoduje súd podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, ale orgán štátu podľa osobitných predpisov, ktorým v danej veci je Obvodný úrad životného prostredia v Liptovskom Mikuláši (§ 5 ods. 3 písm. a/ zákona č. 525/2003 Z. z.), pričom až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 70 správneho poriadku a § 247 a nasl. OSP).*

Odvolací súd záverom poznamenáva, že rozhodnutím prvostupňového súdu bola navrhovateľovi poskytnutá ďalšia možnosť preskúmania napadnutého rozhodnutia ešte v rámci druhostupňového správneho konania, a teda napadnuté rozhodnutie môže byť, za predpokladu negatívneho rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu, ešte preskúmané podľa druhej hlavy piatej časti OSP, čo znamená, že navrhovateľ bude mať k dispozícii navyiac *ešte dva ďalšie prostriedky (žalobu, odvolanie proti rozhodnutiu súdu v prípade neúspechu)* prostredníctvom ktorých sa môže legitímne domáhať preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Nepochybil preto krajský súd, keď konanie podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Obvodnému úradu životného prostredia v Liptovskom Mikuláši, ako príslušnému správnomu orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené dôvody, považoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné a preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 vety

prvej OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol a odporca si v odvolacom konaní trovy konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne iné trovy nevyplývajú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 31. mája 2011

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth